

KROKOS LAZARINER

Hur påverkar klimatkrisen immateriellt kulturarv?

Domän:
Klimatåtgärder och
miljö

Plats:
Krokos,
Grekland

Varaktighet:
Tvådagarsevenemang

Målgrupp:
Kvinnor (inklusive yngre
flickor)

Uppdrag

Lazarinerna är en urgammal fest och en uppskattad lokal tradition från regionen Kozani i Kozani. Denna interaktion har utformats noggrant för att utforska hur immateriellt kulturarv, som denna festival, kan fungera som ett kraftfullt verktyg för att stärka samhällets motståndskraft och öka miljömedvetenheten, särskilt med tanke på klimatkrisen.

Engagemangsaktiviteter

Interaktionen fokuserade på att engagera kvinnor och flickor från lokalsamhället, som traditionellt är bärare av denna vårritual och att koppla dem till klimatförändringarnas utmaningar. Genom berättande, praktiska och experimentella aktiviteter samt öppen dialog bjöds deltagarna in till ett meningsfullt utrymme för att reflektera över hur traditioner påverkas av klimatförändringarna och hur de utvecklas över tid. Interaktionen utforskade hur dessa kulturella sedvänjor kan bli värdefulla verktyg för att främja klimatmedvetenhet, främja jämställdhetsintegration och säkerställa kulturell kontinuitet i en föränderlig värld.

Konstnärliga aktiviteter

Firandet visar upp unga flickor och kvinnor från Krokos som genom dans och sång förkroppsligar Lazarinernas rituella traditioner. Som förberedelse inför festivalen tillverkar de äldre kvinnorna i samhället noggrant traditionella dräkter, kompletta med handgjorda blomsterhuvudbonader, för att bevara evenemangets konstnärliga och kulturella arv.

INVERKAN

Framhäv traditionens konstnärliga värde

Öka medvetenheten om
klimatförändringar i relation till kulturarv

Skapandet av ett tryggt intergenerationellt
utrymme där kvinnor och flickor kan samarbeta

VAD HÄNDE?

Lazarine-interaktionen utvecklades som en två dagar lång resa, som knöt samman kulturarv, generationsöverskridande utbyte och miljö-medvetenhet. Den förde samman unga flickor, vuxna kvinnor och äldre från Krokos (de traditionella bärarna av Lazarine-ritualen) tillsammans med forskare, lokala organisationer och handledare.

Processen kombinerade dialog, konstnärlig praktik och symboliska handlingar. Deltagarna reflekterade över klimatförändringarna genom öppna samtal, berättande och en deltagande whiteboard-övning där vetenskapliga insikter kopplades till deras egna livserfarenheter och lokala miljökunskaper. Denna reflektionsövning uppmuntrade deltagarna att överväga hur klimatförändringarna inte bara hotar naturen, utan också påverkar kulturella sedvänjor och säsongsritualer, som är djupt förknippade med den naturliga världen.

Mötet begränsade sig inte bara till diskussion, utan det var också performativt. En symbolisk plantering av blommor på det offentliga torget, där firandet äger rum varje år, kopplade samman ekologisk omsorg med kulturell förnyelse.

Interaktionen kulminerade i själva Lazarine-framträdandet, där sång, dans och dräkter blev ett kraftfullt uttryck för resiliens och kontinuitet - och visade hur traditionen kan utvecklas för att möta dagens utmaningar samtidigt som den stärker de sociala banden.

DELTAGARES ENGAGEMANG

Inför Lazarine-firandet hade deltagarna en öppen och tankeväckande dialog med föreläsare Vasileios Evangelopoulos från institutionen för kemiteknik vid Västra Makedoniens universitet. Samtalet skapade utrymme för samhället att utforska hur vetenskaplig kunskap om klimatförändringar kopplas till deras egna observationer och livserfarenheter. Lokala kvinnor delade med sig av personliga berättelser om förändrade vädermönster, skiftande jordbrukssäsonger och hur dessa förändringar börjar påverka själva Lazarine-traditionen.

Forskare från geotekniska kammaren bidrog med praktiska insikter om hur klimatförändringarna redan påverkar jordbruket, vattenresurserna och det dagliga livet i regionen. En särskilt meningsfull diskussion fokuserade på hur säsongsförändringarna påverkar blomningen: en viktig del av Lazarine-traditionen. Eftersom blommor nu blommar tidigare än tidigare anpassar samhället de material som används i de handgjorda blomsterhuvudsmyckena, vilket visar hur traditioner kan utvecklas som svar på miljöförändringar.

Workshoppen avslutades med en symbolisk blomsterplantering på det offentliga plats där Lazarine-firandet ägde rum. Denna enkla men kraftfulla gest representerade både miljöhänsyn och kontinuiteten i det kulturella arvet. Lazarine-föreställningen följdes med dans och sång av kvinnor och flickor i traditionella dräkter.

Konstnärliga aktiviteter

I Krokos spelade den lokala kulturföreningen en nyckelroll i att sammanföra kvinnor och flickor, som sjunger, dansar och tillverkar kostymer till Lazarinerna.

De traditionella sångerna och danserna var kärnan i Lazarines-firandet som välkomnade vårens ankomst. Dessa föreställningar är levande konstformer, som har förts vidare genom generationer och leds av byns kvinnor och flickor. Repetitionerna inför huvudfirandet började några dagar i förväg samtidigt som interaktionen ägde rum. Dessa repetitioner var inte bara förberedelser, utan stunder av konstnärligt skapande i sig, där rytm, rörelse, röst och kostym smälte samman till en uttrycksfull ritual som firar naturens förnyelse.

Sångerna är traditionella ramsor, som handlar om återfödelse, naturens uppvaknande och gemenskapens band. De framförs vanligtvis a cappella i små grupper, medan flickorna går från hus till hus. Danserna, även om de är enkla i sina steg, har en djup symbolisk betydelse och bildar cirklar som representerar kontinuitet, kvinnlig solidaritet och årstidernas naturliga cykler. Dessa konstnärliga traditioner bevaras muntligt och genom övning, vilket gör varje föreställning till ett levande minne av förfäderna.

Äldre kvinnor spelade en central roll i tillverkningen av de handgjorda dräkterna och blomsterkransarna. Dräkterna (broderade klänningar, förkläden och omsorgsfullt utformade huvudbonader gjorda av lokala blommor och växter) är unika folkkonstverk, som återspeglar regionens säsongsbetonade identitet. Varje föremål har kulturell och konstnärlig betydelse.

Den symboliska blomplanteringen som följde repetitionen gav ytterligare en dimension. Denna handling var mer än bara en gest av miljöomsorg. Denna blev ett performativt uttryck för Lazarinernas traditionella roll i att "bringa våren" till samhället. Den kopplade på ett vackert sätt samman kulturarv med ekologisk medvetenhet.

Tillsammans skapade dessa konstnärliga praktiker (sång, dans, kostymtillverkning och symboliska handlingar) en levande kulturell föreställning. De bevarade inte bara en viktig lokal tradition, utan omvandlade den också till ett utrymme för motståndskraft, miljöreflektion och generationsöverskridande konstnärligt uttryck.

Interaktionens inverkan

Interaktionen hade en djupgående inverkan på det lokala samhället, de deltagande konstnärerna och de samarbetande intressenterna. Den stärkte det immateriella kulturarvets roll, som en levande, dynamisk plats för dialog och ökade medvetenheten om klimat- och samhällsutmaningar. Viktigast av allt var att den gjorde det möjligt för kvinnorna och flickorna i Krokos att se sina traditionella sedvänjor inte bara som ett sätt att bevara kultur, utan som meningsfulla bidrag till dagens angelägna diskussioner.

Kulturellt sett återupplivade evenemanget Lazarine-traditionen. Det uppmanade deltagarna att se sina sånger och danser inte som avlägsen folklöre, utan som samtida, levande handlingar av konstnärligt och ekologiskt berättande. Denna återaktivering av kulturarvet gav konstnärerna en möjlighet att reflektera, omtolka och omformulera sina praktiker i ljuset av klimatförändringar och skiftande säsongsmönster.

Socialt skapade interaktionen en trygg, generationsöverskridande plats där kvinnor och flickor kunde kunna samlas för att dela, skapa och utbyta perspektiv. Den stärkte gemenskapen, hyllade lokal kunskap och främjade ömsesidigt lärande mellan kulturbärare och vetenskapliga experter.

Miljömässigt hjälpte workshoppen deltagarna att koppla samman breda klimatbegrepp med sina egna livserfarenheter. Aktiviteter som den deltagande whiteboard-reflektionen och den symboliska blomplanteringen gjorde klimatpåverkan påtaglig och ökade medvetenhet på lokal nivå.

Det lokala deltagandet bidrog på ett värdefullt sätt till samtalet:

Västra Makedoniens geotekniska kammare gav konkreta insikter om hur klimatförändringarna redan påverkar jordmån, vattenresurser och jordbruk, särskilt när det gäller saffran, en viktig lokal gröda.

Kozanis handelskammare betonade vikten av att koppla kulturarvet till hållbar ekonomisk utveckling för att säkerställa att traditioner kan frodas i en föränderlig värld.

Saffransproducenternas kooperativ delade direkta berättelser från fältet om hur klimatförändringarna påverkar deras jordbruksmetoder och lyfte fram behovet av innovationer som bygger på lokal kunskap.

Dessa mångsidiga perspektiv berikade dialogen och visade styrkan i samarbete mellan olika sektorer. Initiativet blev en plattform där vetenskaplig kunskap, affärsfrågor, kulturella värderingar och konstnärliga uttryck kunde mötas för att utforska gemensamma utmaningar.

På en bredare nivå visade projektet hur konstbaserade, samhällsdrivna tillvägagångssätt aktivt kan bidra till forskning och innovation. Det öppnade dörren för nya partnerskap och demonstrerade värdet av att väva in tradition, känslor och lokal identitet i strategier för klimatmotståndskraft.

I slutändan bevisade interaktionen att immateriellt kulturarv kan vara en kraftfull katalysator för miljöreflektion, social samhörighet och framtidsinriktat tänkande. Den gav en inkluderande, platsbaserad modell för att hantera globala frågor på lokal nivå samt överbrygga generationer, discipliner och perspektiv för att bygga samhällets motståndskraft.

För en framgångsrik replikering betonar CluBE vikten av att fokusera på följande viktiga aspekter:

- Utgå från det lokala samhället och behandla kulturella deltagare som konstnärer; samarbeta med personer, som redan är engagerade i att hålla lokala traditioner levande, till exempel kulturföreningar, äldre kvinnor eller lokala grupper.
- Använd traditionella ritualer som utgångspunkt för samtal och knyta samman generationer. Lazarinernas tradition blev ett sätt att prata om större frågor, som klimatförändringar och att ta hand om naturen. Eftersom den är bekant och meningsfull hjälpte den människor att känna sig bekväma med att delta i diskussionen. Engagemanget av både unga flickor och äldre kvinnor möjliggjorde utbyte av kunskap och erfarenheter mellan generationer - något mycket värdefullt som bör replikeras även på andra platser.
- Involvera lokala experter, företag och kooperativ i diskussionen. Forskare, lokala företagare och medlemmar i saffranskooperativet deltog i evenemanget och delade med sig av användbar information om hur klimatförändringarna redan påverkar jordbruk, vatten och vardagslivet i regionen. De var inte bara "gästtalare", utan en del av samhällsdiskussionen. Detta gjorde utbytet mer balanserat och relevant för verkliga lokala utmaningar.
- Anpassa metoden till det lokala sammanhanget. Varje plats är unik. Det som fungerade i Krokos kan se annorlunda ut på andra ställen. Målet är inte att kopiera evenemanget exakt utan att använda samma process, arbeta med samhället, stödja samarbete och koppla samman kultur med sociala och miljömässiga frågor. Det är viktigt att vara flexibel och respektera lokala seder, rytmer och människor.

Resurser

CluBE gynnades av sina medlemmars eleganta deltagande och gav ekonomiskt stöd till blomsterplanteringen och uniformerna.

Kontakta för mer information:
a.foutri@clube.gr

Funded by
the European Union

Finansierad av Europeiska unionen. De åsikter och uppfattningar som uttrycks är dock endast författarens/författarnas egna och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska unionens eller HADEAs. Varken Europeiska unionen eller HADEA kan hållas ansvariga för dem.